

[Bertel Dahlgaard.]

stykningens omfang og om tilvejebringelse af tillægsjord står selvfølgelig i forbindelse med, i hvilket omfang forkøbsretten udnyttes. Nu viser erfaringen, at benyttelsen af forkøbsretten er højst ulige i de forskellige dele af landet. Det synes, som om det i ikke ringe grad står i forbindelse med ulighed i jordlovsudvalgets administration i de forskellige amter, men en sådan ulighed kan formentlig ikke opretholdes, og det radikale venstre agter at tage initiativ til, at der sikres en ensartet administration overalt i landet. Hertil kommer imidlertid, at adgangen til at få tillægsjord ved, at den pågældende husmand selv køber tillægsjord, i betydelig grad hæmmes ved de af jordlovsudvalget praktiserede finansieringsregler. Her er også noget, der må rettes, ligesom der ved omsætningen af statshusmandsbrug synes at trækkes snævre grænser for adgangen til at overføre statslån fra sælger til køber, hvad enten det nu skal ske på den ene eller den anden betingelse. Også det aktuelle spørgsmål om aktieselskabers adgang til at erhverve landbrugsejendomme kræver en snarlig løsning.

Jeg har villet nævne disse spørgsmål som supplement til regeringens bebudelse af lovforslag bl. a. vedrørende landbrugets kreditforhold, og jeg håber, den højtærede landbrugsminister vil give tilsagn om en velvillig behandling af de nævnte problemer.

I forbindelse med de arbejdsretlige forhold, jeg før omtalte, er der endnu et spørgsmål, jeg gerne vil nævne. Der blev sidste vinter af venstre og de konservative her i tinget fremsat forslag til beslutning om foranstaltninger mod organisationstvang. Under behandlingen af denne sag fremsatte jeg ønsket om, at spørgsmålet om organisationstvang blev undersøgt og behandlet i en videre sammenhæng, således at der herunder også kom det problem, at borgere tvinges til at yde økonomisk støtte til politiske modstandere. Jeg nævnte eksempler på, at foreninger og sammenslutninger, som visse befolkningsgrupper er nødt til at være medlem af, yder store beløb til politiske partiers presse og organisation, uanset at disse foreninger omfatter medlemmer af alle politiske anskuelser. Fagorganisationerne er eksempler herpå. Fra anden side blev det under denne forhandling nævnt,

at Industrirådet, der rummer medlemmer af alle partier, tidligere havde ydet venstre og de konservative flere hundrede tusinde kroner til de to partiers politiske agitation.

De to partiers forslag blev den 24. februar i år henvist til et udvalg, hvor der foruden det konstituerende møde kun er holdt ét møde, nemlig den 7. marts. I de syv måneder, der siden er forløbet, har der overhovedet ikke været indkaldt til møde i udvalget. Jeg tror, det er det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der er formand for udvalget. Jeg finder, det er meget besynderligt, ikke mindst når det betænkes, hvilken vægt der af de to partier blev lagt på sagen samt den interesse, også det radikale venstre viste for, at hele spørgsmålet om organisationstvangen og organisationstvangens anvendelse blev undersøgt og klarlagt. Med det nye folketingsår er udvalget bortfaldet, og jeg har ikke hørt om, at de to partier vil genfremsætte forslaget. Da vi nu står foran et valg, vil jeg gerne spørge de to partier, om de agter til det tilstundende valg eller senere at modtage økonomisk støtte fra foreninger, i hvilke medlemmer tilhørende andre partier rent faktisk tvinges til at yde bidrag til de to partiers valgpropaganda. Jeg nævner som eksempler Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen. Netop i tilknytning til den standende diskussion om organisationsmagtens udøvelse over for den enkelte borger mener jeg, det vedkommer offentligheden, om noget sådant finder sted. Jeg spørger ikke, om personer eller virksomheder yder bidrag til partier, men jeg mener, det er en offentlig interesse at vide, om borgere indirekte gennem deres kontingent til foreninger, som de er nødt til at være medlemmer af, tvinges til at yde bidrag til politiske modstanderes agitation. Hermed står nemlig i forbindelse det spørgsmål, om ikke de politiske partiers finansiering bør tages op til nærmere forhandling, ligesom det for længst er sket i Norge og Sverige og andre lande. Vi er jo for længst her i landet inde i en udvikling, hvor valgkampen ligefrem mekaniseres i kraft af de meget store beløb, som de velhavende partier anvender på valgkampen. Kæmpemæssige millionoplæg af farvelagte blade og hæfter vælter ind i hjemmene i forsøg på massesuggestion af vælgerne, hvor argumenter ikke slår til.